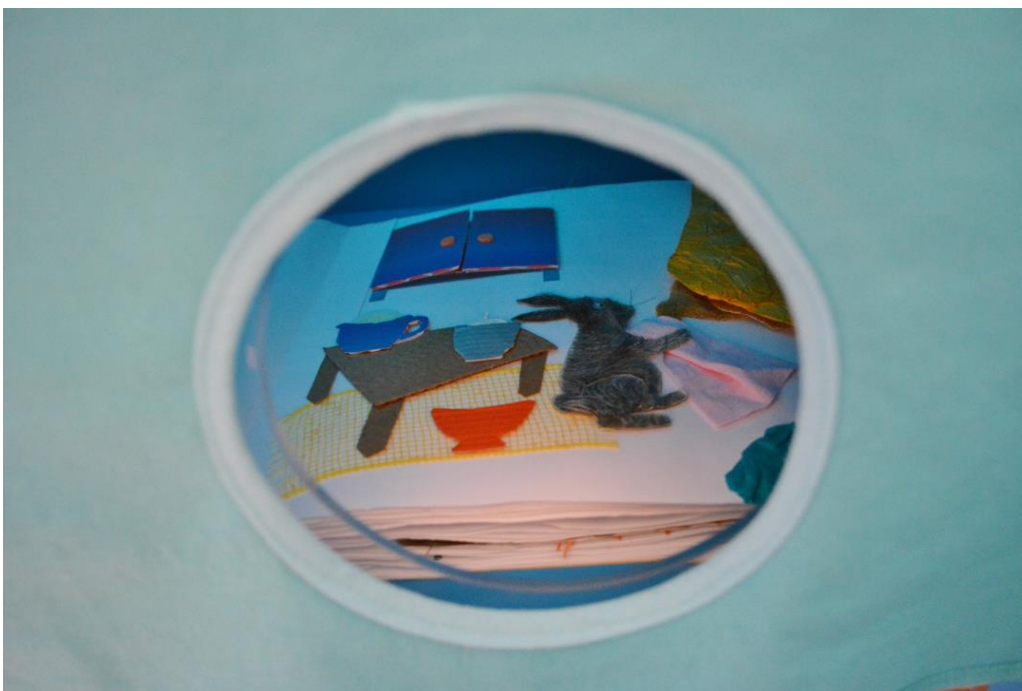

Výstava, ktorá by mala byť povinná. Nie pre deti, ale pre nás dospelých. By [classyblog](#) in [Deti](#), [Knihy](#), [tematické aktivity](#) on [júl 22](#).

<https://classmom.blog/2018/07/22/vystava-ktora-by-mala-byt-povinna-nie-pre-deti-ale-pre-nas-dospelych/2018>

Niekedy som náchylná veriť tomu, že človek dostane vo svojom živote presne takú lekciu, akú potrebuje. Pred asi dvomi rokmi som si prešla aj ja tou svojou. Moje druhé tehotenstvo bolo dosť stresujúce. Testy mi

dávali šancu 1:2, že naše dieťa bude postihnuté Downovým syndrómom. Nič príjemné. Túto obavu potvrdila aj lekárka na morfológickom ultrazvuku. Moje rozhodnutie bolo, dieťa si ponechať, nech ďalšie testy dopadnú akokoľvek. Zároveň sme začali

o možnosti, že naše dieťa bude zrejme postihnuté, hovoriť otvorene s okolím. Pár reakcií bolo podporných, asi dve neutrálne a väčšina bola v štýle – prečo nejdeš na potrat, to ešte oľutujete, budete mať hrozný život, teraz strúhate hrdinov, ale potom vás to prejde, prípadne sa nám niektorí známi začali taktne vyhýbať. Desila som sa, že ak takto ľudia reagujú ešte pred narodením dieťaťa, ako naň budú pozeráť, keď bude na svete? Ako sa budú k nemu správať a čo je horšie, ako sa budú rodičia o ňom vyjadrovať pred svojimi deťmi, ktoré budú ich názormi ovplyvnené? Kocky však boli hodené. Nakoniec sa nám narodila Agátka a nemá Downov syndróm.

Pravdou však je, že aj keď mám dnes dve zdravé deti, nemusí to tak byť aj zajtra. Ako sa asi žije postihnutým deťom? Ak sa chcete aspoň na chvíľu vcítiť do ich kože, môžete sa prísť pozrieť na výstavu [Zmysel to má aj bez zmyslov do BIBIANY](#). A nezabudnite zobrať aj deti. Hodte si kocku a nechajte na osud, aké postihnutie vám „priklepne“. Alebo si skrátka vyberiete sami a potom uvidíte, ako dokážete zvládať jednotlivé úlohy. My sme na výstavu prišli s tromi deťmi vo veku od 3 do 12 rokov. Všetky si z toho niečo odniesli. Hoci sa v [BIBIANE](#) konajú ďalšie dve výstavy ([Až naprší a uschne](#), [V hlavnej úlohe stolička](#)) tu sme sa jednoznačne zdržali najdlhšie. Nakoniec, kde by si mohli deti vyskúšať, aké to je byť na vozíčku či nevidieť. Zahrať si môžu aj kvíz, keď pri hľadaní indícií zistia, ako sú na tom so svojim zdravím. Za odmenu potom dostanú odznak. Interaktívnu výstavu dopĺňajú knihy zo zbierok [BIBIANY](#) a [IBBY](#) (Medzinárodná únia pre detskú knihu), ktoré majú spoločnú tému – postihnutie detí alebo mladých ľudí. Pre mňa osobne bola toto najsilnejšia časť výstavy. Už len keď som čítala popis k niektorým knihám, mala som zimomriavky po tele. Škoda, že veľa z nich zrejme nikdy nevyjde v slovenskom preklade.

P.S.: Aké poučenie som si zobrala z lekcie, o ktorej som písala v úvode? Nevyjadrovať na všetko veľkohoľbo svoj názor bez ohľadu na to, čo si o tom myslí alebo čo cíti druhá strana...

P.S.2: Švihnite si. Výstava Zmysel to má aj bez zmyslov potrvá iba do 12. augusta.